

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, ἐξεδόθη τύποις τοῦ Κυρίου Κ. Ἀντωνιάδου φυλλάδιόν τι ὅσον σμικρὸν. τοσοῦτον καὶ πολύτεμον, ἐπιγραφόμενον ‘Ιπποκράτης Κομιδῆς ὑπὸ ΚΑΡΟΛΟΥ ΡΑΪΝΧΟΛΔΟΥ. 1. Ὁρκος— νόμος— περὶ τέχνης— περὶ ἀρχαῖς ιατρικῆς.

Οἱ φιλοπονήσας τὸ πονημάτιον τοῦτο εἰναι ὁ γνωστότατος εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος Κ. Φανγόλδης, ὁ διακρινόμενος ἀείποτε διὰ τε τὴν ἀρύπτουσαν μεγίστην πολυμάθειαν καὶ ἀκρανοφιλέργειαν μετριόφροσύνην οὐχ ἡττον, η̄ διὰ τὸν ἀκραιφνῆ φιλέλληνισμόν του. Πρὸς σύστασιν τοῦ ἔργου τούτου ἀρκεῖ μόνον νὰ μεταφέρωμεν τὸν πρόλογον τοῦ συγγραφέως ἔχοντα οὕτω.

«Τοῖς ἀπὸ Κω χαίρειν.»

Γαλ. 1, 55.

«Τῆς περὶ Ἰπποκράτην τοῖς πολλοῖς ιατροῖς ὀλιγωρίας αἰτίαν θεῖναι ἡγοῦμεν τὴν τῆς ὥλης, ὑπὸ δὴ τοῦ τε δγκώδους καὶ τοῦ πολυδαπάνου τῶν ἐκδόσεων, δυσγέρειαν.»

«Δι’ ὅπερ τὴν δε ἐποιησάμην τὴν συνεκδήμου τε καὶ εὔποδρίστου συλλογῆς ἐκδοσιν.»

«Ἄμελει οὐ μεταγράψας ἀπλῶς, ἀλλὰ κρίσει ἐμῇ χρησάνμενος.»

«Ἐν Μουνυχίᾳ, ίσταμένου μηνὸς Ποσειδεῶνος πρώτη 1863.»

C. H. Th. Reinhold.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐξεδόθη καὶ τὸ ἔξις συγγραμμάτιον.

«Σύνοψις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαγαστάσεως, ἐφανισθεῖσα μὲν ὑπὸ Δ. Παπαρρηγοπούλου, ἐκδοθεῖσα δὲ ὑπὸ Νικολάου Νάκη, Βιβλιοπώλου, ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Ἀγγελίδου 1864.»

Καὶ τὸ πονημάτιον τοῦτο εἶναι μὲν σμικρὸν τὴν ἐκτασιν, ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε μόλις σελίδας εἰς δέκατον ἔκτον ἔχον, ἀλλὰ πολύτιμον τὴν ὥλην, διότι ἐν αὐτῷ συνοψίζονται ἀπασιὶ αἱ πράξεις τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἀγῶνος· ὁ δὲ φιλοπονήσας τοῦτο υἱὸς τοῦ γνωστοῦ ὅμωνύμου ιστορικοῦ καὶ καθηγητοῦ, καίτοι μικρὸς τὴν ἡλικίαν, παρέχει ὅμως ικανώτατον τεκμήριον τῆς μελλούσης ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ίστορίαν. Τοιαῦτα πολύτιμα τῷ ὅντι ἔργα εἴθε ἐπεχείρουν καὶ ἀλλοι ἐμπειρότεροι περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ μεγαλειτέρας ἀξιώσεις ἔχοντες, ἵνα καταστήσωσιν οὕτω τὰς μεγάλας τούλαχιστον πράξεις τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἀγῶνος γνωστὰς πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν. Ἀλλὰ δυ-

στυχῶς ἄχρι τοῦδε τούλαχιστον ὀλίγοις ἡσχολήθησαν εἰς τοιαῦτα ἔργα, ὁ δὲ φιλοπονήσας τὸ ἐν λόγῳ πονημάτιον εἶναι κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιέπαινος, καθόπον κατέστησεν αὐτὸ περιληπτικὸν συνάμα καὶ εὑωνόν, τιμώμενον ἀντὶ δραχ. 1, 25.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἔντοντας δυστυχῶς μαστίζει ἔτι τὴν ἀνθρωπότητα, οὐ μόνον καθ' ἄπαν σχεδὸν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ. Ἐν χειμάρρῳ μάλιστά, ἐπαρχίᾳ κειμένῃ μεταξὺ Ἡπείρου καὶ Ἀλβανίας, προσφέρει τοῖς πορευόμενοι μεγίστην θραύσιν. Οὐκ ὀλίγην δὲ θραύσιν προσφέρει καὶ προένει καὶ ἐν Κωνσταντινούπολει· ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐνέσκηψαν καὶ ἐπικρατοῦσι καὶ πλεῖστα ἀλλα ἔξανθηματικὰ νοσήματα, κατ' εὔοχὴν ἵλερις καὶ ὀστρακιά. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ φύσιν ἡδη ἐπικρατεῖ καλοκαιρία, καὶ ὑπάρχει μάλιστα καῦσος ὑπερβολικὸς καὶ λίαν δυσανάλογος τῆς ἐποχῆς, διὰ τοῦτο φοβούμεθα, ὅτι τὰ ἔξανθηματικὰ ταῦτα νοσήματα, οὐ μόνον δὲν θὰ μετριασθῶσι κατὰ τὴν ἐπίτασιν, ἀλλὰ καὶ θεραπεύσωσι.

— Θέλουσι μᾶς συγχωρήσει, ἐλπίζομεν οἱ ἀναγνῶσται νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ ἔχης ἔγγραφα.

Ἄξιότερος Κύριος Γούδα!

Πολλὴν εὐχαρίστησιν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματός σας ἢ «*Μέλισσα τῶν Αθηνῶν.*» Εὔχομαι ἐκ καρδίας, ἵνα τὸ παράδειγμά σας μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν σκυγγραφέων, διδάσκοντες εἰς τὸν λαὸν τὸν πρακτικὸν διοικητικὸν καὶ παρουσιάζοντες εἰς αὐτὸν ὡς εἰς καθρέπτην τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων μας καὶ τὰ ἐλαττώματά μας· εὐχόμαι αἱ ἴδεαι σας νὰ γείγουν κοιναὶ καὶ εἰς τὴν καλύβην τοῦ γεωργοῦ μας.

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσω ἐλάχιστον τι εἰς τὴν διάδοσιν τῶν καλῶν τούτων ἴδεῶν, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸ μικρὸν ποσόν τῶν δραχ. 100 ὡς συνδρομήν μου μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Βαθείας εὐγνωμοσύνης μου, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑποληψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1864.

Ο φίλος σας Γ. Ν. MANTZIABIΝΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
τοῦ ὁρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα.

Κύριε Πρόεδρε!

Ο ἐνταῦθα ἀξιότιμος ἔμπορος Κ. Γ. Ν. Μαντζιαβίνος μοὶ